

DRWECA

z dodatkami: „Opiekun Młodzieży“, „Nasz Przyjaciel“ i „Rolnik“

„Drweca“ wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. — Przedpłata wynosi dla abonentów 1,50 zł z doręczeniem 1,69 zł miesięcznie. Kwartalnie wynosi 4,50 zł, z doręczeniem 5,05 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Drweca“ Sp. z o. p. w Nowemiście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 10 gr, na stronie 3-linowej 30 gr, w tekście na 2 i 3 stronie 40 gr, na 1 stronie 50 gr, przed tekstem 60 gr. — Ogłoszenia zagr. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowe Miasto 8.

Adres telegr.: „Drweca“ Nowe Miasto-Pomorze.

Rok IX.

Nowe Miasto-Pomorze, Wtorek, dnia 1 stycznia 1929.

Nr. 1

Wszystkim naszym Szan.
Abonentom, Czytelnikom oraz
Przyjaciółom naszego pisma
życzymy

Dosiego Roku!

U progu Nowego Roku.

W zyciowym pochodzie naszym debieliśmy zróz do progu Nowego Roku. Aczkolwiek z dnia na dzień byżym posuwamy się krokiem w nieznaną dal, płynąc powoli, ale stale i nieodwołalnie ku brzegom przepastnej wieczności, to jednak, zapędzeni we walce zyciowej i pod brzemieniem trosk i udęk codziennych, nie zdajemy sobie ani z tego sprawy, co się dzieje w koło nas i z nami samymi. Dopiero przybicie do rocznego przystanku nasraja nas poważniej i zniewała do głębszych refleksyj nad sobą i nad sprawami, wokóło nas się rozgrywającymi. I tylko ludzie bezmyślni i plocbego, a płytkiego serca i umysłu, przekraczają próg Nowego Roku w beztróscie, a nawet z wyuzdaną wesolnością lub wśród bulanek. Dla wszystkich innych zaś jest Nowy Rok chwilą poważnego zastanowienia się, wejścia w siebie i rozpatrzenia się wokóło siebie. Jeżeli weźmiemy pod uwagę życie nasze prywatne z ubiegłego codopiero roku, przysnąć będziemy zmazzeni, że było ono ciężkie i twarde — najeżone mróstwem przeszłości i trudności, które do niestanego wysiłku i borykania się z nimi nas zmuszały. Każdy twardo patrzący na życie ludzkie, przysnąć jest zniewolony, że ono nie jest igraszką, zabawką, ale sprawą nader ważną i wielkiego znaczenia, że wśród znoju i twardej walki wykuczyć musimy sobie dzień po dniu drogę pielgrzymki doczesnej. Tak było w roku ubiegłym, tak niezawodnie będzie i w roku przyszłym. Każdy Nowy Rok budzi w naszej duszy i sercu co-prawda nadzieję lepszego dołu, lepszego przyszłości. Oczekujemy w nim i spodziewamy się w radesnem rozmarzeniu nadzwyczajnych, nader szczęśliwych rzeczy. Temu oczekiwaniu lepszego dołu dajemy wyraz, składając sobie wzajemne życzenia noworoczne. A szafujemy nim hojnie i szczerze, tembardziej, że one nas nic przecież nie kosztują. A jednak pamiętać nam trzeba, że niczem są życzenia, niczem marzenia i przesadne nadzieje, że szczęście samo nie spadnie nam z nieba, lecz, że trzeba je sobie wywalczyć i zdobyć. Każdy sam sobie kowalem swego szczęścia i swej dołu. Przestępując przeto próg Nowego Roku, to mieć przedewszystkiem winniśmy na awadze, że aby nam w nim było dobrze, potrzeba będzie i nadal silnej, napiętej naszej woli, wielkiego hartu ducha i duzo zapala do pracy, walki i wszelkiej wytrwałości. „Boga wzywaj, ręk przykładaj“, to niech będzie hasłem dla nas, z którym przestąpimy próg Nowego Roku i które zabrac winniśmy ze sobą na drogę w nieznaną nam dal przyszłego roku. A jeżeli zwiócimy wzrok nasz na nasze życie zbiorowe, społeczne, publiczne, to i tu widzimy jeszcze wszędzie moc niedomagań, braków, wad i błędów. Niedawno temu obchodziliśmy 10-lecie zmartwychwstania naszej Ojczyzny. Pamięć tej chwili, która ziszcza najgłośniejsze marzenia nasze i całego szeregu pokoleń, stanowić winna dla nas niewyczerpane źródło najwyższej radości. Ale i tego świadomi być, winniśmy, że niedość było uzyskać wolność i niepodległość, trzeba nam ją nieustannie utrwalać, upewniać i rozwijać. A to stać się może też tylko kosztem ciężkiej i twardej pracy i wielkich ofiar, ciężkich przeżyć i moczolów. Silni bowiem i liczni są nasi wrogowie, czyhający na zgubę naszej zmartwychwstałej Ojczyzny i wewnątrz i zewnątrz kraju. Wielkie są i będą w przyszłości również trudności natury

Czas ubiega.

Jak błyskawica mila po mili,
W blasku księżycy — w północnej chwili,
Rok zróz upłynął,
Głosi dźwięk dzwoni w powietrznej fali,
Ze gdzieś w przepastnej — nieznanej dali
Na wieki zginął.

Zginął — nie wróci — a tylko w księdze
Dzieciwch czynów zapisan będzie,
Dla uwiecznienia.
Zginął — lecz w ludzkiej żyje psmięci,
I myśl niejedną mu się powieści
Dla pouczenia.

I my zajrzyjmy w księgę swej duszy.
Niejedną chwilka może nas wzruszy
Marnie spędzona.

Póki czas służy, wiedzieć ci trzeba,
Żebyś szedł zawsze drogą do nieba,
Gdzie twa korona.

Przybylski.

gospodarczej, których pokonanie wymagać będzie również niemałego wysiłku. I gdziekolwiek bądź rzucimy kciem, czy w życie nasze prywatne, czy zbiorowe, wszędzie stawa nam przed oczyma ta jedna wielka prawda, że nie bez trudów, moczolów, poświęceń mieć nie będziemy — że chcąc osiągnąć lepszą dclę i własną i całego kraju, w przyszłym roku wywalcząc i zdobywając ją będziemy musieli wśród znoju i potu i że jedynie wówczas pewni być możemy szczęśliwego Nowego Roku, jeżeli z gotowością do wzięcia wszelkiego rodzaju trudów i znojów na swe barki przestąpimy próg Nowego Roku.

W związku z wprowadzeniem w życie dekretu o ustroju sądownictwa, Dr. Seyda, Prezes Sądu Najwyższego, ustępuje?

Warszawa, 28. 12. Jedną z agencji dziennikarskich donosi: W związku z wprowadzeniem w życie dekretu o ustroju sądownictwa ma ustąpić z zajmowanego stanowiska pierwszy prezes Sądu Najwyższego dr. Z. Seyda. Na jego miejsce ma być mianowany prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie, p. Supiński. Wymieniane są również inne kandydatury, przede-wszystkiem zaś kandydatura generała Dufica, obecnego kierownika wydziału sprawiedliwości w ministerstwie spraw wojskowych.

Synod diecezjalny w Pelplinie.

Po blisko 200-letniej przerwie zabrał się nanowo dzwony kościoła katedralnego starszej diecezji chełmińskiej, zwolujące duchowieństwo diecezji na Synod, Wielkie i historyczne chwile przeżyła stolica biskupia w Pelplinie, a na nroczystości synodalne przybyło przeszło 100 księży delegatów z diecezji i skupiają się w modlitwach na intencję Synodu wszyscy katolicy Pomorza.

Synody zwoluje w ładza kościelna w misję p. trzeby w tym celu, ty przez nowe ustawy odwieścić życie religijne i odnowić wiernych w Chryście, aby chradować nad sposobami zwalczania niebezpieczeństwa, zagrażającego Kościołowi przez odszczepieństwa i błędne nowinki religijne. Znanie nam są synody ekumeniczne czyli powszechne, które, od pierwszych wieków chrześcijaństwa począwszy, zwolował Ojciec św., aby potępić herezję odszczepieńców i znaleźć środek dla skutecznego ich zwalczania. Ostatni synod powszechny odbył się w Rzymie w Watykanie r. 1870, przerwany niesety przez rozruchy wojenne i nie doprowadzony do końca. Oprócz synodów powszechnych, istnieją synody krajowe, prowincjonalne i diecezjalne.

W odrodzonej Ojczyźnie naszej odbyły się w kilku diecezjach synody diecezjalne w ostatnich latach, a obecnie zwolął Arcybiskup diecezji chełmińskiej synod do swej stolicy biskupiej, do Pelplina, na dni 27, 28 i 29 grudnia. Kilkakrotnie odbywały się na ziemiach diecezji naszej synody diecezjalne. Ostatni synod zwolął w r. 1745 biskup chełmiński Załuski do Łabawy, ówczesnej siedziby biskupa chełmińskiego.

Wymiana depeż p. wojewody pom. z synodem diecezjalnym.

Toruń, 28. 12. Z okazji odbywającego się w Pelplinie w dniach od 27 do 29 bm. synodu diecezji chełmińskiej p. wojewoda pomorski Lamot wysłał na ręce ks. biskupa dr. Okoniewskiego następującą depeż gratulacyjną:

J. E. Ks. Biskup Okoniewski, Pelplin.

Gdy w kraju coraz bardziej dojrzała poczucie konieczności konsolidacji życia politycznego oraz zaniechania jałowych waśni partyjnych i stanowych, w obliczu konieczności państwowych, gdy coraz szerze koła ludności ze zrzeczeniem podejmują hasło zgodnej współpracy z Rządem dla utrwalenia mocarstwowej potęgi Odrodzonej Ojczyzny, uznana Wasza Eminencja za rzecz pozyteczną, zwolanie w tej właśnie dzielnicy, która tak bardzo zespolenia sił potrzebuje, synodu diecezjalnego dla ujednostajnienia i pogłębienia pracy Kościoła, będącego kamieniem węgielnym każdego państwa i narodu.

Od tego czasu, więc od blisko 200, lat nie miała diecezja nasza synodu. Wprawdzie robiono w tym czasie kilka razy zabiegi i przygotowania do zwolania synodu, ale, z powodu okoliczności niesprzyjających, nie doszedł synod do skutku.

W obecnym synodzie diecezjalnym wzięło udział 115 księży z całej diecezji, wśród nich Najdostojniejszy Ksiądz Biskup, Ordynariusz Dr. Stanisław Okoniewski i Sufragan Konstantyn Deminik, cała Przedeświelna Kapituła, psłaci i szambelani Ojca św., rdcy duchowni, księża dziekani, profesores Seminarjum Duchownego, Rektorzy zakonów OO. Redemptorystów i Słowa Bożego i po kilku delegatów z każdego dekanatu całej diecezji. Aby uczeić przybyłych na taki niezwykły zjazd Ojcw Synodalnych, przystroili Pelplin demy w chorągwie o barwach papieskich i rarczewych.

Wstępem do uroczystości synodalnych było poświęcenie nowego skrzydła Seminarjum Duchownego, którego dokonał J. Eks. Ks. Biskup Ordynariusz o godzinie 3.49, wygłaszając do zebranego duchowieństwa przemówienie i dziękując dobrodziejom świeckim i duchownym za hojne datki na wyposażenie nowych urzędów. Potem uszyła wspaniała procesja do katedry. Wzruszające „Ecce Sacerdos“ z chóru powitało Arcybiskupa, wstępującego w progi Swojego kościoła, matki kościółów diecezji. Uroczystą sumę odprawił Najdost. Ks. Biskup Sufragan Deminik. Po sumie odbyły się modły do Ducha św i Litania do Wszystkich Świętych, poczem ogłosił Najprz. Ks. Biskup Ordynariusz Synod diecezjalny jako rozpoczęty. („Pielgrzym“)

W głębokiem przeświadczeniu, iż ta harmonijna zbieżność dążeń Państwa Polskiego i Kościoła św. twała i piękną przyszłość Narodowi rokuje, przesyłam szczerze życzenia owocnej pracy.

(—) Wiktor Lamot, wojewoda pomorski.

W odpowiedzi zaś na powyższą depeżę ks. biskup dr. Okoniewski wraz z duchowieństwem, zebraniem na synodzie, podziękował p. wojewodzie Lamotowi za życzenia depeżą o następującej treści:

P. Wojewoda Pomorski Lamot, Toruń.

Synod diecezjalny chełmiński składa dzięki gorące za życzenia, najlaskawiej przesłane, zapewniając Pana Wojewodę, że szczerze współpracować pragnie ku chwale Bożej i jaknajpotężniejszemu rozkwitowi Ojczyzny.

¶ (—) Biskup Okoniewski

oraz duchowieństwo pom., zgromadzone na synodzie

Go 30235
BIBLIOTEKA
M. K. POZYŃSKA
TORUŃ

